

werking, waartegen het wit van halskraag en hoofdkap aangenaam afsteekt.

Een geheel andere sfeer roept afbeelding IV op voor onzen geest. Het is een familiegroep der kinderen van Sypesteyn, levensgroot, geschilderd door G. van der Mijn in 1750. De opstelling der wat stijve figuren met den bokkenwagen is eenigszins popperig, maar origineel en vol bekoring. Men ziet aan dit schilderij, waartoe onze vaderlandsche schilderkunst in de 18e eeuw in staat was, maar tevens wat haar ontbrak. Inderdaad had zij de leiding in die dagen verloren ten gunste van andere landen, vooral van Frankrijk. In plaats van kracht en psychologische diepte vindt men hier een zekere gedistingeerde oppervlakkigheid, maar ook sierlijkheid en charme, alles typeerend voor de 18e eeuw in Nederland, een tijd van zorgeloosheid door verkregen weelde. De werking van dit schilderij is dan ook uitsluitend decoratief, maar van weinig stukken kan gezegd worden, dat zij zoo zuiver en sprekend hun tijd karakteriseeren. Hierom is dit uitvoerige en uitnemend geconserveerde document dan ook van groote cultuur- en kunsthistorische waarde.

Wij kunnen ook niet nalaten om in aansluiting met de boven gegeven bespreking der zoo belangrijke collectie terracotta's, die de Heer van Sypesteyn in zijn lange verzamelaarsloopbaan bijeengebracht heeft, hiervan eenige afbeeldingen te geven. De Vde illustratie vertoont den lezer eenige Madonnafiguren met het kindeke Jezus. De rechtsche is het genoemde Vlaamsche werkje, dat uitmunt door de levendige en sierlijke uitbeelding van de scène, waarin de kleine Johannes het Jezus-kindje kust. De beide andere zijn gesigineerd door P. Xavery en dateeren uit 1671; hiervan is vooral de geheel linksche van groote schoonheid en van een aantrekkelijk en beschaafd naturalisme.

De portretbuste van een jongen man, die voluit door den onbekenden meester J. Pollard geteekend is, staat op plaat VI afgebeeld. De uitbeelding van den kop is zeer individueel, vooral de weeke gezichtshuid is met een merkwaardig gevoel voor de realiteit weergegeven.

Afbeelding VII laat den gebeeldhouwden Vlaamschen armstoel in palissanderhout uit het begin der XVIIe eeuw zien; terwijl men op VIII den grooten ijzeren kandelaar op hoogen voet met wapenschild uit de XVe eeuw aanschouwt, die op bldz. 381 besproken werd.

Het groote belang der verzameling kunstnijverheid op het kasteel Sypesteyn ligt vooral in de enorme porcelein-collectie en hiervan zijn wederom die van het Loosdrechtsche porcelein en die van het zgn. „Chine de commande” de belangrijkste. De eerste wordt door geen verzameling hier te lande geëvenaard in uitgebreidheid en schoonheid, terwijl die van het door Europeesche Staten in China bestelde porcelein nauwelijks overtroffen wordt.

Buiten deze beide categoriën vindt men stalen uit alle oudste en voor-